

Lycksamyran - NRO24056 Areal: 15 402 ha **Kartblad:** 23H, 23I

Kommun: Sorsele, Storuman, Lycksele

Riksvärde: Myrkomplex, skogslandskap, fauna

Lycksamyran, Sandkläppmyran, Svanamyran m.fl. utgör ett mycket stort och mångformigt myr- och sumpskogsområde i dödisteräng, beläget 280-360 m ö h. Området är övervägande plant och består av stora öppna myrar omväxlande med tallrismyrar, sumpbjörkskogar och storblockiga barrskogsklädda moränkullar. Vid Villoholmen och i området kring Lickotgrenen finns dödisteräng och i nordväst finns mäktiga rullstensåsar. Kring Sadilidmyran finns ett område med transversal moräner. Genom området rinner Juktån som här har ett mångförgrenat lopp. Ån bidrog tidigare till att delar av myren översvämmades, men Juktån reglerades på 50-talet och är sedan slutet på 70-talet nästan torrlagd på grund av överledning av vattnet till Umeälven. Djurlivet är relativt rikt och däggdjur som älg, räv, vesslor, mård och hare vistas i området. Vid en inventering 1976 observerades 76 häckande fågelarter i området. Sädgåsen har här en av sina starkaste stammar i övre Norrland. Myrarna har till stor del utnyttjats för slätterhävd, vilket spår av hölador, hässjor och vattenledningar vittnar om. Vid sin lapplandsresa 1732 besökte Carl von Linné Lycksamyran. Det var här som Linné vilsen, hungrig, frusen och sönderbiten skrev: "Aldrig hade prästen så kunnat beskriva helvetet så att inte detta var värre". **Lycksamyran** är en ca 1 000 ha stor myr som genomrinnas av Lycksabäcken vilken fortsätter sitt lopp åt sydost. Lycksamyran, består till största delen av mjukmatte- och lösbottenkärr som i vissa delar översvämmas av bäcken. De övergår till strängflarckärr med varierande strukturmönster. Mot kanterna finns mer eller mindre beskogade, ostrukturerade kärr, huvudsakligen av fastmattetyper. På vissa kärrsträngar förekommer rikligt med röd glansvitmossa, en och kärrsilja. Stor skedmossa förekommer allmänt i de före detta översilade områdena liksom den ovanligare lockvitmossan. **Lomforsmyran - Tjangarmyran** sträcker sig över ett ca 1000 ha stort område i nordväst-sydost riktning och sluttar svagt åt sydväst mot Juktån. Här finns stora ytor av strängflarckärr med antingen tätt liggande strukturer eller med stora öppna flarkar, som är kraftigt dämnda av markerade strängar. Flarkarna ligger ofta i terrasser. Myrtypen är fattig till rik med förekomst av bl.a. gräsull och kärrull. De nämnda myrtyperna övergår framförallt i nordväst till väl utbildade strängblandmyrar med blöta och tämligen fattiga flarkar. Tällkärr av klotstartyp är rikligt företrädda och sumpskogar förekommer på flera ställen. Mest är det skogsfräkengransumpskog, men det finns även örtrika blandsumpskogar. De centrala och södra delarna, utgörs av ett ca 4 km² stort myrområde som är helt opåverkat av dikningar och modernt skogsbruk. **Sandkläppmyran och Totträsket** är ett ca 800 ha stort område med starkt varierande myrtyper. De många våtmarkstyperna är till större delen hydrologiskt intakta. En igenväxande större sjö ingår också i området. Det i nordväst liggande fastmarksnäset är bevuxet med urskogsliknande skog. I sumpskogen finns bäckdråg med sumpbläddra och granbjörksumpskog med tågstarr. **Svanamyran och Sadilid-Stormyran** täcker tillsammans en area på ca 1 000 ha. Genom myren rinner en bäck som delvis kantas av en intressant örtrik sumpskog. Vid andra delar av bäcken finns antydning till mad, men ofta är bäcken direkt nedskuren i myren med ett starkt slingrande lopp. Stora ytor med strängflarckärr förekommer. Centralt vid den nordöstra kanten har dessa stora vattenfyllda flarkar med ett ibland markant inslag av mossesträngar. Näringsstatusen i de flesta kärren är fattig till intermediär. **Myren norr om Granträsket** är ett särpräglad myrområde med ovanligt stora sammanhängande strängflarckärr med väl differentierade strängar. En mångfald typer av strängflarckar förekommer samt övergångar mot sträng-blandmyr, fastmattekärr, mosaikblandmyr och mosse. I strängflarckärren förekommer rikligt med flarkgölar, dessutom en hel del trädbeklädda strängar. Strängblandmyrarna varierar från korvmossflarkar mellan strängarna till vitmossrika-mjukmattor av kärrtyp. Strängarna är här ofta mycket välutbildade, i vissa lägen meterhöga. Centralt i området finns ett ovanligt gölssystem. **Rörmyran mfl** är ett kärrkomplex med stora arealer topogena kärr som är representativa för den naturgeografiska regionen. **Stora Villoträskets naturreservat** är ett före detta domänreservat som bildades 1960. Den allra sydöstligaste delen av reservatet utgörs av mycket mager, stenbunden skogsmark. Skogen är gles och lågvuxen på en ytblockig morän. Flera tallar har spår av en brand som ligger cirka 150 år tillbaka i tiden. Längre ner i samma svaga sluttning blir boniteten

bättre. En del äldre granar med brandljud förekommer. Skogen som ligger mellan myren och Juktån är delvis av gransumpskogskaraktär och mycket bördig. Här finns lågor av äldre och yngre datum i olika dimensioner. Sjön Villoträsket är sänkt för att skapa ny slättermark.